

Štvrtok 32. týždňa

Lk 17,20-25

Skutočnosť Božieho kráľovstva

Povzbudiť veriacich k práci na zveľadovaní Božieho kráľovstva

Čo si predstavujeme, keď počujeme slová „Božie kráľovstvo“?! Možno väčšina z nás by povedala, že je to nebo, v ktorom vládne Boh. V mysli sa nám vynoria obrazy pokoja, lásky, večného šťastia. Máme skutočne pravdu.

Avšak počúvajme, čo hovorí Ježiš v dnešnom Božom slove: „**Božie kráľovstvo neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať. Božie kráľovstvo je medzi vami**“ (Lk 17,21).

Tieto slová povedal farizejom, ktorí sa ho pýtali, kedy príde Božie kráľovstvo. V Ježišovej dobe bolo akési všeobecné presvedčenie, že to nastane čoskoro. Podľa jeho slov je Božie kráľovstvo už tu. Akoby nám Ježiš búral naše predstavy. Jasne hovorí, že príchod Božieho kráľovstva sa nedá časovo, alebo miestne ohraničiť. Ono je „medzi nami“ takisto, ako bolo aj medzi apoštolmi, ale aj medzi farizejmi. Ak Ježiš hovorí „medzi vami“, myslí tým „v oblasti vášho vplyvu“. Akoby príchod Božieho kráľovstva zveril do našich rúk. Od nás závisí, či sa prejaví v našom živote.

Ježiš prišiel na svet, aby priniesol ľuďom Božie kráľovstvo. Teraz sa majú všetci jeho nasledovníci aktívne snažiť o jeho zveľadovanie. Bude to vtedy, ak sa obrátia ku Kristovi a následne budú skutočne milovať svojich blížnych. Známkou toho, že Božie kráľovstvo už skutočne prišlo medzi ľuďmi, je spravodlivosť, radosť a pokoj v Duchu Svätom.

Pozrime sa na situáciu v dnešnom svete. Na mnohých miestach sa bojuje, ľudia sa nenávidia, nestarajú sa o biednych, žijú len sami pre seba. Môžeme povedať, že Božie kráľovstvo je „medzi nami“?! Ak nie, máme ešte veľa pracovať na jeho zveľadovaní.

Vo svete však nie je všetko čierne. Vidíme aj mnoho obetavých a láskavých ľudí, ktorí skutočne šíria okolo seba pokoj a radosť. Možno najväčším majákom posledných čias bola matka Terézia z Kalkaty. Všimnime si, ako ona šírila Božie kráľovstvo vo svojom okolí.

„Keď nemala miesto, kde by mohla ošetrovať chorých ľudí, úrady jej prideliť starý chrám bohyně Kali v Kalkate. Predtým bol sídlom narkomanov, zlodejov a prostitútok. Mnoho ľudí sa nad tým pohoršovalo a žiadali, aby ju odtiaľ vyhnali. Komisár im na to odpovedal: „Sľubujem vám, že jej poviem, aby odišla.“ Keď dorazil do chrámu bohyně Kali, išiel hneď za matkou Teréziou. Vedľa nej ležal chorý, z ktorého sa šírila neznesiteľný zápach. Z rán umierajúceho vyliezali červíky. Matka Terézia na ne opatrne prikladala obklady. Komisár si poobzeral aj ostatných chorých a dojatý odišiel. Po návrate z chrámu

vyhľadal tých, ktorí rehoľníčku obvinili a povedal im: „Sľúbil som vám, že tú ženu z našej štvrte pošlem preč. v poriadku, urobím to, ale pod podmienkou, že vaše matky a vaše sestry budú robiť to, čo robí ona.“ Od toho času matku Teréziu už nikto nevyháňal.“¹

Ona bola skutočnou šíriteľkou pokoja a radosti. Pocítili to najmä tí najbiednejší v ľudskej spoločnosti. Buďme aj my šíriteľmi pokoja, ktorý dnešný svet tak veľmi potrebuje. Vtedy bude Božie kráľovstvo skutočne vzrastať a pocítíme to najmä my sami.

Amen.

¹ Porov.: LEFÉVRE, P.: *Veľké pravdy v malých príbehoch 2*. Bratislava : LÚČ, 2000, s. 52.
